

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/24/2016
Identifikačné číslo spisu: 6015201160
Dátum vydania rozhodnutia: 20.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6015201160.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: Okresná prokurátorka vo Zvolene, Okresná prokuratúra vo Zvolene, so sídlom Trhová ul. č. 7, Zvolen, proti žalovanému: Mesto Detva, J. G. Tajovského č. 7, Detva, za účasti: 1/ RC&T DETVA, s.r.o., so sídlom Záhradná č. 857/3, Detva, IČO: 36 620 505, 2/ MEDIVAS, s.r.o., Stožok č. 159, Detva, IČO: 31 643 230, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. 826/2014/JĽa-rozh. zo dňa 4. júna 2014, o odvolaní účastníka RC&T DETVA, s.r.o. so sídlom Záhradná č. 857/3, Detva, IČO: 36 620 505, a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/167/2015-79 zo dňa 11. februára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalovaného Mesto Detva, J. G. Tajovského č. 7, Detva o d m i e t a.

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/167/2015-79 zo dňa 11. februára 2016 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 826/2014/JĽa-rozh. zo dňa 4. júna 2014, ktorým správny orgán povolil zmenu v užívaní stavby, polyfunkčného objektu - zariadenia zdravotných a sociálnych služieb, súpisné č. 857, nachádzajúcej sa na pozemku parcela KN - C č. 5368/1 v katastrálnom území R., zapísanej na LV č. XXXX - čiastočný, jej časti na prízemní (2

WC, 2 odpočívárne, dispečing, 3 kancelárie, chodba), pôvodne využívanej pre účely rýchlej zdravotníckej služby, pre účely lekárenskej služby s výdajňou zdravotníckych pomôcok (2 WC, šatňa, kancelária, sklad liekov, umyváreň, laboratórium, oficina, chodba).

Krajský súd zistil, že obchodná spoločnosť RC&T DETVA, s.r.o. podala dňa 28. 04. 2014 návrh na povolenie zmeny v užívaní stavby, ktorá nie je spojená so zmenou stavby "Polyfunkčný objekt - zariadenie zdravotníckych a sociálnych služieb (LV číslo XXXX), časť priestorov pôvodne užívaných ako záchranná zdravotná služba, pričom nový spôsob užívania stavby bol navrhnutý: "Polyfunkčný objekt - zariadenie zdravotníckych a sociálnych služieb - uvedená časť priestorov využívaná pre potreby lekárenskej služby s výdajňou zdravotníckych pomôcok". Podľa návrhu, zmena stavby nebude uskutočnená.

Žalobca nezákonnosť napadnutého rozhodnutia videl v tom, že žalovaný v rámci správneho konania nekonal s obchodnou spoločnosťou MEDIVAS, s.r.o., čím porušil § 85 ods. 1 v spojení s ustanovením § 78 ods. 1 stavebného zákona.

Spoločnosť RC&T DETVA, s.r.o. tvrdila, že prokurátor nebol oprávnený podať žalobu, mal postupovať iným spôsobom a mal dbať na to, aby práva účastníkov správneho konania nadobudnuté v dobrej viere neboli porušené a bola dodržaná zásada proporcionality.

Podľa názoru krajského súdu, nemôže byť porušením zásady proporcionality, ak žalobca považoval za nezákonné rozhodnutie žalovaného a postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, pokiaľ by postupom správneho orgánu došlo k porušeniu ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu. Žalovaný mal vedomosť o tom, že spoločnosť MEDIVAS, s.r.o. je vlastníkom časti nebytových priestorov nachádzajúcich sa v stavbe, podielovým spoluvlastníkom spoločných častí a spoločných zariadení stavby a podielovým spoluvlastníkom pozemku, na ktorom je stavba postavená, a teda bol zo zákona účastníkom konania. Navrhovateľovi v napadnutom rozhodnutí uložil podmienku, aby novým užívaním časti stavby nedochádzalo k obmedzeniu práv spoluvlastníka budovy.

Súd ďalej uviedol, že ak by žalovaný dospel k záveru, že primerané použitie § 78 ods. 1 stavebného zákona v danom prípade nie je možné, musel by pri stanovení okruhu účastníkov aplikovať § 14 ods. 1 správneho poriadku a v takom prípade by za účastníka konania musel považovať aj subjekt, ktorého práva by mohli byť priamo dotknuté. Za primeranú aplikáciu § 78 ods. 1 stavebného zákona, v konaní o zmenu v užívaní stavby je, podľa názoru súdu, nutné považovať v tomto prípade takú aplikáciu citovaného ustanovenia, podľa ktorej účastníkom konania a o zmene v užívaní stavby mal byť stavebník (žiadateľ o zmenu v užívaní stavby), vlastník, prípadne spoluvlastník stavby alebo jej časti, ako aj vlastník, spoluvlastník pozemku, na ktorom je stavba postavená. Uvedené platí bez ohľadu na okolnosť, že žalovaný konal o návrhu na povolenie zmeny v užívaní stavby, ktorá nie je spojená so zmenou stavby, bez stavebných zásahov, nadstavby, prístavby a stavebných úprav, pretože zákon nedefinuje účastníkov konania odlišne v závislosti od skutočnosti, či so zmenou v užívaní stavby je alebo nie je spojená stavebná zmena. Ak teda žalovaný dospel k záveru, že spoluvlastník spoločných častí a zariadení stavby, ako aj pozemku nie je účastníkom konania, vec nesprávne právne posúdil. Ak v stavebnom konaní nekonal ako s účastníkom so subjektom, ktorý mal byť účastníkom konania zo zákona, zaťažil konanie vadou, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Žalobou napadnuté rozhodnutie považoval za nezákonné, a preto ho zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

II.

Voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal v zákonom určenej lehote odvolanie účastník, RC&T DETVA, s.r.o., ktorý sa stotožnil so stanoviskom žalovaného, ako aj rozhodnutím Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky č. 17496/2015/ B625 - SV/38231/ GE zo dňa 16. 7. 2015, podľa ktorého sa kolaudačné konanie týkalo nebytových priestorov vo výlučnom

vlastníctve RC&T DETVA, s.r.o., pri ktorých neboli vykonávané žiadne stavebné úpravy a nebol dôvod, aby spoločnosť MEDIVAS, s.r.o., bola účastníkom konania.

Uviedol, že v danom prípade nie možné uplatniť ustanovenie § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok), pretože § 78 ods. 1 správneho poriadku v spojení sa § 85 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len stavebný zákon), majú povahu lex specialis podľa § 14 ods. 1 správneho poriadku. Podľa jeho názoru, § 85 ods. 1 stavebného zákona sa § 78 ods. 1 stavebného zákona na konanie o zmene účelu užívania stavby aplikuje primerane, nie rovnako ako v kolaudačnom konaní. Z primeranej aplikácie § 78 ods. 1 stavebného zákona v danom prípade s prihliadnutím na okolnosti veci a na účel vyplýva, že spoločnosť MEDIVAS, s.r.o. nie je účastníkom konania o zmene účelu stavby a žalovaný preto postupoval správne. V danom prípade nedošlo k zásahu do práv vlastníka stavby a pozemku. Zmena účelu stavby sa týkala výlučne nebytových priestorov vo výlučnom vlastníctve spoločnosti RC&T DETVA, s.r.o. a spoločnosť MEDIVAS, s.r.o. nemala na príslušnom podlaží, ktorého sa kolaudácia týkala, žiadne bytové alebo nebytové priestory, toto podlažie vôbec neužívala. Nedošlo v danom prípade ani k zmene v užívaní nebytových priestorov vo vlastníctve uvedenej spoločnosti alebo spoločných častí a zariadení domu. V danom prípade sa jednalo len o formálne konštatovanie, že nebytové priestory v stave, v akom existujú, môžu slúžiť aj na prevádzku lekárne tak, ako predtým slúžili na prevádzku iného zdravotníckeho zariadenia. Spoločnosť MEDIVAS, s.r.o. nemá absolútne žiadne právo namietat' proti tomu, aký druh podnikania bude účastník konania vo svojich priestoroch prevádzkovať.

RC&T DETVA, s.r.o. ako účastník, poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej je vylúčené, aby bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu procesných väd bez toho, aby bolo zistené porušenie hmotného práva, a to z dôvodu právnej istoty. Podľa jeho názoru, bez toho, aby prokurátor zistil porušenie hmotného práva, nebol oprávnený rozhodnutie žalovaného napadnúť protestom.

Súd prvého stupňa pochybil, ak z procesných dôvodov rozhodnutie správneho orgánu zrušil, pričom nebola splnená ani podmienka podľa § 249 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého prokurátor pri podaní návrhu podľa § 35 ods. 1 písm. b) O.s.p. dbá o to, aby práva nadobudnuté v dobre viere boli čo najmenej dotknuté. V danom prípade nebola splnená uvedená procesná podmienka. Je zrejmé, že zrušením napadnutého rozhodnutia dôjde k zániku práva účastníka užívať vlastné nebytové priestory na zákonom prípustný účel. V daných nebytových priestoroch vykonáva činnosť vo verejnom záujme, na ktorú investoval nemalé finančné prostriedky do vybavenia lekárne a liekov, ktoré majú obmedzenú životnosť. V danom prípade nebolo preukázané, akým spôsobom bol spoluvlastník, spoločnosť MEDIVAS, s.r.o., dotknutý na svojich hmotných právach a neboli zistené skutočnosti, ktoré by preto odôvodňovali zrušenie rozhodnutia žalovaného. Je zrejmé, že zrušenie rozhodnutia a z neho vyplývajúceho práva užívať vlastné nebytové priestory ako lekáreň, je v záujme spoločnosť MEDIVAS, s.r.o. tým, že konkuruje lekární prevádzkovanvej v priestoroch tohto spoluvlastníka, nachádzajúcej sa v tej istej nehnuteľnosti. Je nepochybné, že spoločnosť RC&T DETVA s. r.o. žiadnym spôsobom nezavinila, že žalovaný neumožnil účasť v konaní spoluvlastníkovi a na základe právoplatného kolaudačného rozhodnutia nadobudol v dobrej viere právo užívať svoj nebytový priestor na zákonom dovolený účel, ako lekáreň.

V danom prípade žalobca porušil svoju povinnosť dbať na to, aby práva nadobudnuté v dobre viere boli čo najmenej dotknuté, postupovať iniciatívne, spravodlivo, nestranne, aby prešetril všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu, či sú splnené podmienky na podanie žaloby. Prokurátorka sledovala opätovné vykonanie správneho konania bez toho, aby bola preukázaná materiálna potreba. Svojou procesnou pasivitou a formálnym výkonom svojich právomocí nenaplnila požiadavku § 249 ods. 3 O.s.p..

Účastník nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu uvedenými v žalobe, týkajúce sa vyjadrení žalobcu o dobe prevádzky v priestoroch účastníka alebo v obmedzení užívania chodieb a výt'ahu. Tieto okolnosti neboli

obsahom protestu, neboli preukázané a sú nepravdivé. Napadnuté rozhodnutie sa netýkalo využívania spoločných priestorov ani výťahu. Možnosť spoluvlastníka využívať spoločné priestory a výťah je úplne identická ako pred vydaním napadnutého rozhodnutia. Zdôraznil, že v priestoroch neprevádzkuje záchranú zdravotnú službu už od roku 2010 a spoluvlastník nikdy nenamietal žiadne sťaženie prístupu zariadenia v budove, a teda napadnuté rozhodnutie sa nemohlo dotknúť žiadnych jeho práv. Účastník v nebytových priestoroch prevádzkuje naďalej 24 hodinovú zdravotnú dopravnú službu, avšak v tomto smere nedošlo k žiadnej zmene.

Podľa jeho názoru, je rozsudok súdu prvého stupňa v rozpore s článkom 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože sa vysporiadal s princípom proporcionality irelevantne a formálne. Tvrdil, že boli porušené ústavné práva spoločnosti MEDIVAS, s.r.o., pričom práva druhého účastníka konania ignoroval. Hoci nespochybnil, že účastník nadobudol práva dobromyseľne, ušlo jeho pozornosti, že jeho práva sú rovnakej ústavnej kvality, a že proti sebe stáli dve práva chránené Ústavou Slovenskej republiky. Podľa jeho názoru bolo potrebné uprednostniť právnu istotu a vlastnícke právo účastníka konania pred formálnym právom spoluvlastníka, a to z dôvodov, že účastník nadobudol práva z kolaudačného rozhodnutia dobromyseľne. Jeho práva sú chránené čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, nebol zistený a ani preukázaný verejný záujem na podaní žaloby a ani verejný záujem na zrušení napadnutého rozhodnutia, nebolo preukázané obmedzenie práv spoluvlastníka, neboli vykonané žiadne stavebné úpravy, ktoré by mali vplyv na hmotné práva spoluvlastníka, spoluvlastník nereagoval na výzvu ohľadom formulovania svojich požiadaviek, jedná sa šikanózný výkon práva a vec bolo možné riešiť zmenou kolaudačného rozhodnutia, ak by prokurátor v proteste uviedol relevantné skutočnosti a konal v súlade so svojimi povinnosťami.

Na základe uvedených dôvodov žiadal odvolací súd, aby rozsudok súdu 1. stupňa zmenil tak, že žalobu zamietla a prizná účastníkovi konania náhradu trov.

III.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu účastníka konania uviedol, že žaloba nesmerovala proti spoločnosti RC&T Detva s.r.o., pretože v tomto konaní vystupovala ako vedľajší účastník z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe žiadosti tohto subjektu.

Poukázal na ustanovenie § 93 ods. 6 O.s.p. a uviedol, že odvolanie uvedená spoločnosť podala bez toho, aby s tým súhlasil hlavný účastník - odporca.

V danom prípade nebola splnená podmienka vyplývajúca z ustanovenia § 93 ods. 6 veta druhá O.s.p. a navrhol predmetné odvolanie zamietnuť.

Odvolateľ vo svojom podaní uviedol všetky skutočnosti, ktoré uvádzal v rámci konania pred krajským súdom, s ktorými sa súd vysporiadal. Žalobca podal žalobu na základe podnetu opomenutého účastníka správneho konania a konal v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre, v účinnom znení. Prokurátor pri vybavovaní podnetov vychádzal z administratívnych spisov správnych orgánov, pričom nie je povinný vypočúvať účastníkov konania ani sa zúčastňovať na úkonoch správnych orgánov.

Poukázal na ustanovenie § 21 vyhlášky číslo 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona a uviedol, že žiadateľ vedel o spoluvlastníkovi stavby a pozemku pod stavbou, ktorý bol opomenutým účastníkom stavebného konania.

Správny orgán pred vydaním napadnutého rozhodnutia postupoval v rozpore s ustanovením § 85 ods. 1, § 78 ods. 1 § 80 ods. 1 a 2 stavebného zákona, § 21 vyhlášky, § 14 ods. 1 a 2 správneho poriadku.

Vo svojom rozsudku sa krajský súd vysporiadal s námietkou týkajúcou sa práv nadobudnutých v dobrej viere, s ktorými sa žalobca stotožňuje.

V protestom napadnutej veci spočíva ochrana verejného záujmu v požiadavke na vydanie zákonného rozhodnutia, po predchádzajúcom splnení hmotnoprávnych aj procesnoprávnych podmienok. Opomenutie účastníka konania, ktorému toto postavenie vyplýva priamo zo zákona, je skutočnosťou zakladajúcou nezákonnosť vydaného rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo. Verejný záujem na dodržiavanie zákonnosti nie je viazaný len na vymedzený okruh účastníkov konania, ktorí boli v konaní úspešní, ako to formuluje odvolateľ. Prokurátor musí zohľadniť aj mieru porušenia práv účastníkov konania v opačnom procesnom postavení, ako tomu bolo v danej veci. Ak by prokurátor zohľadňoval iba existenciu dobromyseľne nadobudnutých práv bez súbežného zohľadnenia porušenia zákona ako takého, alebo porušenia práv iných účastníkov konania, potom by protest prokurátora ako prostriedok výkonu dozoru nad dodržiavaním zákona, nebolo možné uplatniť v žiadnom konaní, ktorého účastníci majú vzájomne protichodné záujmy.

Žalobca navrhol, aby odvolací súd odvolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. alebo postupoval podľa § 219 ods. 1, ods. 2 O.s.p.

IV.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje. Podľa jeho názoru by sa ustanovenie § 78 ods. 1 stavebného zákona malo na konanie o zmene v užívaní stavby aplikovať primerane, a preto považuje názor prvostupňového súdu, že spoločnosť MEDIVAS, s.r.o. mala byť účastníkom konania, za nesprávne.

Prokurátor nie je oprávnený žiadať zrušenie rozhodnutia len pre procesné vady, ak nezistil aj porušenie ustanovení hmotného práva. Svojou žalobou vytykal údajnú procesnú vadu, ktorá sama osebe nemala vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva. Zrušenie napadnutého rozhodnutia by nepochybne znamenalo zásah do právnej istoty a stability práv priznaných spoločnosti RC&T Detva s.r.o., čím by došlo k vážnemu narušeniu princípu právnej istoty. V danom prípade neexistuje verejný záujem, ktorý by prevážil nad uvedenou potrebou.

Navrhol, aby odvolací súd podanému odvolaniu vyhovel.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 1.7.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že voči rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie aj žalovaný, podaním doručeným súdu dňa 07.04.2016.

Ďalej bolo preukázané, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/167/2015-79 zo dňa 11. februára 2016 obdržal žalovaný dňa 18.03.2016.

Posledný deň 15 dňovej lehoty na podanie odvolania pripadol na sobotu, 02.04.2016. Prvým pracovným dňom po uvedenej lehote bol pondelok, 04.04.2016, ktorý sa stal posledným dňom lehoty na podanie odvolania, podľa § 57 ods. 2, posledná veta O.s.p. Žalovaný podal odvolanie na poštovú prepravu v stredu, dňa 06.04. 2016, t. j. po uplynutí zákonom určenej lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa ustanovenia § 204 ods. 1 O.s.p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na

súde, proti rozhodnutiu, ktorého smeruje.

Podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. a) v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 O.s.p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané odvolanie žalovaného odmietol a na obsah tohto odvolania neprihliadal.

VI.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal včas podaným odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu a konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie spoločnosti RC&T Detva s.r.o., nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 O.s.p.).

Súde prejednávajú na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Primárne, v medziach odvolania, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd konštatuje, že krajský súd sa v plnom rozsahu vysporiadal so žalobnými dôvodmi a jeho skutkové zistenia aj právne závery sú vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 O. s. p.,

(1) Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

(2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, s prihliadnutím na citované ustanovenie konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od argumentov a relevantných právnych záverov na základe dotknutých právnych noriem, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Odvolací súd považuje právne posúdenie veci krajským súdom za správne a na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva:

Predmetom súdneho prieskumu bol postup a rozhodnutie žalovaného č. 826/2014/JI'a-rozh. zo dňa 4. júna 2014, ktorým správny orgán povolil zmenu v užívaní stavby, polyfunkčného objektu - zariadenia zdravotných a sociálnych služieb, súpisné č. 857, nachádzajúcej sa na pozemku parcela KN - C č. 5368/1 v katastrálnom území R., zapísanej na LV č. XXXX - čiastočný, jej časti na prízemní (2 WC, 2

odpočívárne, dispečing, 3 kancelárie, chodba), pôvodne využívané pre účely rýchlej zdravotníckej pomoci, pre účely lekárenskej služby s výdajňou zdravotníckych pomôcok (2 WC, šatňa, kancelária, sklad liekov, umyváreň, laboratórium, oficina, chodba).

Dôvodom žaloby prokurátora bol nezákonný postup žalovaného v konaní, v ktorom nekonal v súčinnosti so všetkými účastníkmi, s ktorými konať mal.

Podľa ust. § 140 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len stavebný zákon), ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa ust. § 3 ods. 1, 2, 4 správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 správneho poriadku).

Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti. (§ 47 správneho poriadku).

Podľa ust. § 85 ods. 1 stavebného zákona, stavbu možno užívať len na účel určený v kolaudačnom rozhodnutí, prípadne v stavebnom povolení. Zmeny účelu užívania stavby, ktoré spočívajú v zmene spôsobu užívania stavby, jej prevádzkového zariadenia, v zmene spôsobu a v podstatnom rozšírení výroby alebo činností, ktoré by mohli ohroziť život a zdravie ľudí alebo životné prostredie, vyžadujú rozhodnutie stavebného úradu o zmene v užívaní stavby; na konanie o zmene v užívaní stavby sa vzťahujú primerane ustanovenia § 76 až 84.

Podľa § 76 ods. 1 stavebného zákona, dokončenú stavbu, prípadne jej časť spôsobilú na samostatné užívanie alebo tú časť stavby, na ktorej sa vykonala zmena alebo udržiavacie práce, pokiaľ tieto stavby vyžadovali stavebné povolenie, možno užívať len na základe kolaudačného rozhodnutia.

Podľa § 78 ods. 1 stavebného zákona, účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená.

Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu odvolacích a žalobných dôvodov dospel k záveru, že správny orgán prvého stupňa v danom prípade nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem, keď nekonal v súčinnosti s účastníkmi konania, a to aj so spoluvlastníkom spoločných častí objektu a

pozemku, ktorých sa zmena užívania týkala, tak ako to určuje ust. § 78 ods. 1 v spojení s ust. § 85 ods. 1 stavebného zákona.

Správnemu orgánu neprislúcha vo vlastnej kompetencii posúdiť, akým spôsobom môže byť zmenou v užívaní stavby dotknuté právo spoluvlastníka spoločných priestorov a pozemku. Je jeho povinnosťou, umožniť účastníkovi, aby v konaní mohol vymedziť rozsah svojich práv a záujmov, ktoré by rozhodnutím mohli byť dotknuté.

V danej súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že správny orgán v rámci svojej kompetencie, ktorú mu zveruje stavebný zákon, by mal pri výkone verejnej moci dohliadať nad dodržiavaním nielen relevantných právnych predpisov vzťahujúcich sa k stavebnému konaniu, ale aj iných všeobecne záväzných právnych predpisov a zo svojej pozície by mal zabráňovať svojou rozhodovacou činnosťou výkonu takých subjektívnych práv, ktoré by zasahovali do výkonu práv iného subjektu s rovnakým obsahom práv.

Vzhľadom na uvedené považoval aj odvolací súd námietku žalobcu, týkajúcu sa porušenia platných právnych predpisov za dôvodnú.

V danom prípade, podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, mohlo dôjsť vydaným rozhodnutím k zásahu do základných práv a slobôd spoločnosti MEDIVAS, s.r.o., medzi ktoré rozhodne patrí aj ochrana vlastníckeho práva a s ním spojená ochrana, predmet vlastníctva nerušene užívať.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že vlastnícke právo ako také, je absolútne a pôsobí „erga omnes“. V ústavnoprávnej rovine podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Funkcia práva vlastníť majetok a jeho ochrana spočíva v tom, aby sa vlastníkovi poskytla a súčasne aj trvale garantovala právna istota, že vlastnícke právo k veci, ktoré nadobudol v súlade s platnými zákonmi, sa nemôže obmedziť alebo využiť bez právneho dôvodu. Podľa čl. 1 Dodatkového protokolu Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, sa poskytuje ochrana majetku každej fyzickej a právnickej osobe s výnimkou pozbavenia majetku na základe podmienok ustanovených v zákone z dôvodu verejného záujmu.

V žiadnom verejnom záujme (okrem extrémnych situácií) alebo individuálnom záujme, nemôže jeden záujem prevážiť nad vlastníckym právom a nemôže odôvodniť to, aby sa niekomu odobrala možnosť priamo presadzovať svoje práva v konaní, v ktorom sa o nich rozhoduje.

Nepostačuje, aby stavebný úrad sám kontroloval rešpektovanie práv a oprávnených záujmov spoluvlastníka stavby a pozemku, ktorý nie je stavebníkom v kolaudačnom konaní (v primeranom rozsahu aj v konaní o zmene užívania stavby) namiesto neho, lebo občan má právo zúčastňovať sa riadnej kontroly zákonnosti zásahu do jeho práv, vrátane ústavných.

Nemožno sa preto stotožniť s názorom žalovaného a žiadateľa, že primeranosť aplikácie ust. § 78 ods. 1 stavebného zákona na konanie o zmene v užívaní stavby, znamená vylúčenie spoločnosti MEDIVAS, s.r.o. z účasti na tomto konaní ako spoluvlastníka spoločných priestorov a pozemku. Pretože uvedená spoločnosť je spoluvlastníkom spoločných priestorov a pozemku na ktorom stojí zmenami dotknutá stavba, t. j. subjektom definovaným v ust. § 78 ods. 1 stavebného zákona, je na tomto účastníkovi, či v konaní uplatní námietky a preukáže, či zmenou užívania stavby dôjde k zásahu do jeho práv. Toto oprávnenie však môže využiť len v prípade, ak správny orgán koná v súlade so svojimi povinnosťami, uloženými príslušnými právnymi predpismi.

Stavebný úrad je povinný postupovať v konaní o zmene v užívaní stavby, na ktoré sa primerane vzťahujú ustanovenia stavebného zákona týkajúce sa kolaudačného konania, v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, je povinný chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Jeho povinnosťou je tiež postupovať v tomto konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými

osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia a uplatniť svoje návrhy. Rozhodnutie stavebného úradu musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Úrad je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a pre tento účel si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie.

Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

V danom prípade, ak stavebný úrad v stavebnom konaní nekonal so všetkými mu známymi účastníkmi konania, odňal im nielen právo na konanie, ale došlo k porušeniu povinnosti riadne zistiť skutočný stav veci a zadovážiť si podklady relevantné pre vydanie rozhodnutia.

Právny záver žalovaného, vyplývajúci z napadnutého rozhodnutia je preto potrebné považovať za predčasný a trpiaci vadou v zmysle § 250j ods. 2. písm. e) O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa, podľa ktorého nemožno prisudzovať právam nadobudnutým v dobrej viere vyšší stupeň ochrany ako vlastníckemu právu opomenutého účastníka konania.

Žalobca, ako orgán dozoru nad dodržiavaním zákonnosti, v danom prípade postupoval v súlade s ust. § 3 ods. 1, 2 a nasl. zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov a využil svoju právomoc podľa § 35 ods. 1 písm. b) O.s.p.

K právnemu názoru žalobcu ohľadom oprávnenia spoločnosti RC&T Detva s.r.o., podať odvolanie, odvolací súd uvádza, že okruh účastníkov správneho súdneho konania podľa piatej časti, druhej hlavy O.s.p., je špecifikovaný v ust. § 250 O.s.p. Podľa ods. 6 citovaného ustanovenia, účastníkom konania o žalobe prokurátora je prokurátor, účastníci správneho konania a správny orgán. Spoločnosť RC&T Detva s.r.o. bola účastníkom správneho konania, a preto jej prislúcha postavenie účastníka správneho súdneho konania o žalobe prokurátora, so všetkými právami a povinnosťami, ktoré procesné predpisy účastníkovi konania priznávajú. Oprávnenie podať odvolanie, vyplýva účastníkovi konania z ustanovenia § 201 O.s.p.

V konaní pred súdom prvého stupňa nebol podaný návrh na rozhodnutie o trovách konania, žiaden účastník si takýto nárok neuplatnil ani v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p., a preto súčasťou jeho rozsudku nebol výrok o náhrade trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených dôvodov rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/167/2015-79 zo dňa 11. februára 2016 podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 2 O.s.p., potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žiadnemu z účastníkov náhrada trov zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.